

tage sig at betale om et Aar, uden at man behøvede at frygte for, at en Opfyldelse paafulgte fra de Døriges Side, og det er i denne Henseende, jeg har bemærket, at denne Middelvei kunde man ikke gaae, uden at ramme de Ijendehavere af Obligationer, hos hvem den patriotiske Følelse ved denne Gjælds Stiftelse kunde for en Deel forudsættes. Det er meget let nu bag efter at benægte, at en saadan patriotisk Følelse i sin Tid har fundet Sted, men jeg maa for det Første imod denne Benægtelse stille min Erfaring, som har givet mig mere end nogen Anden Leilighed til at blive bekendt med disse Forhold, og dernæst maa jeg bemærke, at man netop, ved at anstille Efterregninger fra hvin Tid, vil finde, at det havde været meget fordelagtigere for dem at anbringe deres Penge paa andre Maader, deels i danske og deels i fremmede Fonds. Selv om man ved en saadan Efterregning vilde finde, at Bedkommende alene forholdsvis kunde have fundet fremmede Fonds af nogenlunde Sikkerhed, som vilde have givet den samme Renteindtægt, som de danske Fonds til 5 pCt., saa troer jeg i hvert Fald, at det maa erkjendes, at Tidspunktet strax efter Gærnshøde-Affairen var et saadant, at der hos Mange kunde opstaae Tvivl, om det virkelig kunne siges at være en fuldkommen sikker Maade, at placere sine Penge paa, i det Dieblisk at udlaane dem til den danske Statskasse. Ved Bedømmelsen af saadanne Forhold skal man vogte sig for at gaae altfor let frem, man skal tænke sig tilbage, hvorledes Situationen var den Gang, og ikke tænke sig alene, hvorledes Forholdene nu ere. Forøvrigt skal jeg ikke nægte, at Finantsministeriets Stilling til denne Sag er ganske besynderlig. Under 16de November 1851 emanerede en Lov, hvorved Finantsministeren erholdt Bemyndigelse til at stifte en Gjæld til et Beløb af 4 Millioner til 5 pCt. Rente. Uden at kunne i mindste Maade have antydet noget i denne Retning, tager Finantsministeriet knapt et Aar efter — det er kun elleve Maanedes siden — Initiativet og foreslaaer en meget betydelig Besparelse af Renten af hele denne Gjæld, men erklærer til samme Tid, som det selv foreslaaer denne Regel, at Finantsministeriet ikke drifter sig til at gaae saa vidt, som der ellers

kunde være Spørgsmaal, nemlig til en Nedsættelse til vor sædvanlige 4 pCt., og i det Svar, man herpaa giver mig, fremstiller man nu Sagen, som om jeg begjærede en Bemyndigelse til at paadrage Staten en større Udgift, end den bestaaende Lovgivning allerede hjemler. Jeg maa dog virkelig bede erindret, at det, der her er Spørgsmaal om, det er, om man i fornødent Fald tør paatage sig at votere en Lov, hvorefter der, imod Finantsministerens Benægtelse af, at det er tilraadeligt, eventuelt kan komme til at udbetales constant indtil 4,700,000 Rbd., og jeg vil henstille, om man virkelig vil løbe denne Risiko for maaskee aarlig at bespare imellem 23 og 24000 Rbd. ud over det, som Finantsministeren allerede har foreslaaet at bespare.

Bregendahl: Jeg skal dog til den ærede Finantsministers sidste Uttring bemærke, at naar han fremstillede det saaledes, at der ved at nedsætte Renten til 4 pCt. kun var Spørgsmaal om en Besparelse af circa 24,000 Rbd. aarlig udover det, som, efter hvad Finantsministeren selv har foreslaaet, vilde blive besparet, saa er det accurat det Dobbelte af det, der efter hvad Finantsministeren selv har foreslaaet, vilde blive besparet, som der er Spørgsmaal om at bespare, naar disse Obligationer omsættes til 4 pCt. Med Hensyn til det paatænkte Reservereservfond, som tilsigtes ved denne Lov, da kan jeg i alt Bessentligt henholde mig til hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Jeg skal kun bemærke, at det forekommer mig at være noget eget, at see Grundlæggelsen til Reservereservfonden saaledes paa en Maade ganske i Forbigaaende at blive bragt i Forflag, thi den hele Sag fremtræder, som om Hovedhensigten med Sagen selv er en Nedsættelse af Renten paa Obligationerne, og saa kommer det store vigtige Spørgsmaal om Reservereservfondens Dannelse ganske som i Forbigaaende i den anden Paragraph i Lovforslaget. Det er af den ærede Finantsminister med megen Bestemthed paaastaet, at han ikke turde paatage sig Ansvar for det hele Obligationsbeløbs Ombytning med 4 pCts. Obligationer, idet han frygtede for, at der da paa